

[Miljøministeren]

Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Harboør Tange indsø er en del af EF-fuglebeskyttelsesområde nr. 39 og Ramsarområde nr. 5 udpeget i henholdsvis 1983 og 1978.

For disse områder skal der træffes særlige beskyttelsesforanstaltninger for at sikre leve- og opholdsstederne for de arter, der er årsag til udpegningen.

Et forringende indgreb i et sådant område vil således normalt ikke være foreneligt med direktivets bestemmelser og intentionerne i Ramsarkonventionen.

Thyborøn by er beliggende i den nordligste ende af Harboør Tange. En grænse for en eventuel fremtidig bymæssig udvidelse ved Thyborøn by er angivet første gang i Ringkøbing Amts Regionplan '81 og videreført i de efterfølgende regionplaner, senest i Regionplan '89.

Det betyder, at en eventuel bymæssig udvikling i størrelsesordenen en halv kvadratkilometer ved Thyborøn som anført i spørgsmålet ifølge Regionplan '89 er beliggende inden for Ramsar- og EF-fuglebeskyttelsesområderne syd for Thyborøn.

Endvidere er Harboør Tange omfattet af Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 222 af 16. marts 1984 i henhold til naturfredningslovens § 60 om Harboør og Agger Tanger, i hvilken det er angivet, at fredningen ikke er til hinder for en eventuel bymæssig udvikling.

En eventuel bymæssig udvidelse ved Thyborøn i overensstemmelse med den gældende regionplan vil kræve udarbejdelse af nærmere plangrundlag, i forbindelse med hvilket Skov- og Naturstyrelsen i overensstemmelse med ovennævnte internationale forpligtelse vil sikre varetagelsen af de naturfredningsmæssige interesser.

Ringkøbing Amtskommune såvel som Thyborøn-Harboør Kommune har oplyst, at der på nuværende tidspunkt ikke er planer om en byudvidelse ved Thyborøn.

Det kan endvidere oplyses, at Kystinspektoret siden midten af 70'erne har anvendt et område i indsøens nordøstlige hjørne inden for Ramsar- og EF-fuglebeskyttelsesområdet som depot for sand, der løbende anvendes til kystfodring.«

Spm. nr. S 865

Til *udenrigsministeren* (14/5 92) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil udenrigsministeren i forlængelse af svar på spørgsmålene nr. S 782, S 783 og S 784 redegøre for, hvilke krav til kommende regulering EF vil stille til EF's egen regulering, således at denne regulering belaster borgerne og virksomhederne mindst muligt?«

Begrundelse

Jeg henviser til, at svaret er utilstrækkeligt, og samtidig vil jeg gerne henlede ministerens opmærksomhed på Unionstraktatens »Aftale om social- og arbejdsmarkedspolitikken«, artikel 2, stk. 2, samt »Erklæring om de omkostninger, der skønnes at følge af forslag fra Kommissionen«.

Svar (22/5 92):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Det fremgår af art. 2, stk. 2, 2. punktum, i »Aftale om social- og arbejdsmarkedspolitikken«, at det i de minimumsdirektiver, der vedtages, skal »undgås at pålægge administrative, finansielle og retlige byrder af en sådan art, at de hæmmer oprettelse og udvikling af små og mellemstore virksomheder.«

Denne bestemmelse er identisk med bestemmelsen i den eksisterende traktats art. 118 A, stk. 2, 2. afsnit. Art. 118 A blev indsat i den eksisterende traktat ved Den Europæiske Fælles Akt fra 1986. Art. 118 A, stk. 2, 2. afsnit, er uændret i Unionstraktaten.

Indholdet af erklæring nr. 18 om de omkostninger, der skønnes at følge af forslag fra Kommissionen, er en bekræftelse på den praksis, der allerede følges i dag.

Spm. nr. S 867

Til *sundhedsministeren* (18/5 92) af:

Birgitte Husmark (SF):

»Hvor mange klager ligger der dags dato til behandling omhandlende Sankt Elisabeths skadestue, og hvor mange klager herom er der behandlet de sidste 3 år?«

Svar (26/5 92):

Sundhedsministeren (Ester Larsen):